

[Kalmæs]

opkræve ekstra husleje til vedligeholdelse, må man sikre sig, at det, der er afsat til vedligeholdelse, er blevet brugt, og det har man ikke sikret sig her.

Endelig er der vores ændringsforslag, nr. 13, som siger, at der ikke bør kunne opkræves ankegebyr, hvis man vil indbringe en sag for ankenævnet. Vi synes ikke, det er rimeligt, og der er heller ikke nogen særlig grund til det efter det, vi har fået oplyst. Det er ikke sådan, at der er sket en voldsom stigning i antallet af anker, som kunne begrunde, at man gjorde et eller andet.

Så er der lovforslag nr. L 6, forslag til lov om tvungen administration af udlejningsejendomme. Der er vi glade for, at boligministeren på et enkelt punkt har strammet loven, nemlig ved forslaget om at udvide loven til at gælde for hele landet.

Vi har sammen med VS stillet en lang række ændringsforslag, som skal sikre, at tvangsadministration kan anvendes i andre tilfælde end ved manglende vedligeholdelse, også at administrator udpeges af en ligeligt sammensat styrelse, at panthavere ikke kan påtage sig vedligeholdelse, og at ejeren kan afkræves yderligere midler svarende til forsmelserne. Det sidste var hr. Thorndahl inde på i forbindelse med dette lovforslag. Jeg vil gerne sige, at det, vi først og fremmest sigter imod med et sådant ændringsforslag, er, at der vitterligt er en hel del ejere, som har forsømt deres ejendomme i meget høj grad. Det er altså ikke et spørgsmål om, at de ikke har haft penge nok, de har simpelt hen ikke brugt de vedligeholdelsesmidler, som var afsat efter de gældende regler. Det er det, det drejer sig om.

Det er vist almindeligt accepteret, at denne lov ikke er en, der skal bruges jævnt hen mod en stor del af ejerne af udlejningsejendomme her i landet, men mod de meget grove tilfælde, der er, og de meget grove tilfælde er ikke folk, der ikke har kunnet få deres vedligeholdelsespenge til at slå til, det er først og fremmest folk, der har brugt dem til alt muligt andet, og det er de forsømmelser, vi gerne vil tage fat i.

De ændringsforslag, vi har stillet, er altså forsøg på at stramme lovforslaget op, så det bliver lige så effektivt som den tilsvarende svenske lov. Vi synes, at når en borgerlig regering i Sverige kan gennemføre en sådan lov, så burde en socialdemokratisk boligmin-

nister kunne gennemføre en lov, der var lige så effektiv, men det er der ikke rigtig noget der tyder på, idet vi jo har fået at vide, at socialdemokraterne ikke kan stemme for de ændringsforslag, vi har stillet.

Når dette lovforslag er så slapt, så hænger det sammen med, at boligministeren helt igennem er meget nænsom over for ejere. Ejere af ejendomme og ejere af panterettigheder skal der tages meget stort hensyn til. Derimod må lejerne bære de ulemper og de ulykker, kan jeg godt sige, de kan være udsat for ved at bo i ejendomme, der er meget dårligt vedligeholdt, ikke alene direkte fysisk ved, at der kan ske dem noget, men også ved at ejendommene på grund af den dårlige vedligeholdelse kan være usunde at bo i. Det må lejerne simpelt hen acceptere år efter år. Fordi man først og fremmest skal sikre, at man i hvert fald ikke kommer til at træde nogen ejere over tærerne eller nogen panthavere over tærerne, må lejerne simpelt hen finde sig i hvad som helst.

Derfor skal Grundejernes Investeringsfond normalt gå ind to gange, før tvangsadministration kan anvendes, og derfor skal panthavere have ret til at påtage sig at gennemføre vedligeholdelse med risiko for yderligere forsinkelse, specielt hvis man som yderste pant-haver har indsat en stråmand. Det hænger sammen med, at der så er afsat et tidsrum på op til 10 år til at gennemføre de påbudte arbejder. Det gør, at vi faktisk er bange for, at det varer længe, inden der er gennemført arbejder efter denne lov, og derfor så vi meget gerne, at den var blevet strammet op.

Så er der lovforslaget om ændring af lov om boligsikring, lovforslag nr. L 7. Vi synes, at lovforslaget var godt, da det blev fremsat, men at boligministerens ændringsforslag vil gøre det ringere. Vi synes egentlig, det var en god idé, at man gav mulighed for ikke at nedsætte boligsikringen, hvis der var børn, som ofte boede hos lejere, uden at de boede fast dér. Det kunne godt løse en hel del problemer i forbindelse med skilsmissebørn, børn, der er under forsorg o.lign. Vi synes, det er urimeligt, at man tager de gode dele af lovforslaget væk. Der er ingen særlig begrundelse i bemærkningerne. Jeg har set i nogle henvendelser fra Kommunernes Landsforening, at man synes, det ville være meget svært at administrere, og det er nok også tænkeligt, men der er jo ikke pålæg i lovfors-